

Varga László: A vagyon-visszaszármaztatási folyamatból kikerül a kollektív bűnösség elve

A parlamenti képviselő reagálása a rehabilitációs törvényt ért kifogásokra

A napokban elfogadásra kerülő rehabilitációs törvényt eltérően ítélik meg a vajdasági magyarok körében, az utóbbi időben számos kifogás, bírálat érte. Hogyan vélekedik erről Varga László parlamenti képviselő, aki a jogszabályt a nemzeti közösség szempontjából sikernek értékeli, mivel e törvénnyel sikerült levenni a magyarokról a kollektív bűnösség ódiumát?

A rehabilitációs törvény kimondja - hangoztatta Varga László -, hogy a törvény erejénél fogva rehabilitálnak tekinthető az a civil lakosság, amelyet a kollektív bűnösség elve alapján minősítettek háborús bűnösnek. Ilyen törvényt egyetlen Magyarországgal szomszédos államban sem sikerült elfogadtatni az elmúlt egy-két évtizedben, mondta egyebek között a képviselő.

A Vajdaság Mának adott interjúját a [Tükör](#) rovatban ismertetjük.

Varga László: A vagyon-visszaszármaztatási folyamatból kikerül a kollektív bűnösség elve

A parlamenti képviselő reagálása a rehabilitációs törvényt ért kifogásokra

A napokban elfogadásra kerülő rehabilitációs törvényt eltérően ítélik meg a vajdasági magyarok körében, az utóbbi időben számos kifogás, bírálat érte. Hogyan vélekedik erről Varga László parlamenti képviselő, aki a jogszabályt a nemzeti közösség szempontjából sikernek értékeli, mivel e törvénnyel sikerült levenni a magyarokról a kollektív bűnösség ódiumát? Varga László a Vajdaság Mának nyilatkozott.

A hadiparancsnak eleget tevő vajdasági magyarok ezúttal is kimaradnak a rehabilitációs törvényből... Hogyan?

- Pontosan meg kell határozni azt, hogy a hadiparancsnak eleget tevő vajdasági magyar katonák mely csoportjára vonatkozik a törvény: azokra, akik Szerbia területén veszítették életüket katonaként, vagy pedig azokra, akik Szerbia területén kívül estek el. Ez azért fontos, mert a törvény azokat zárja ki a rehabilitálásból, akik Szerbia területén a megszálló erők oldalán veszítették életüket fegyveres harcokban. Nagyon fontos a történelmi tények ismerete: a vajdasági magyar hadkötelezettek, akik a honvédség keretében szolgáltak, nem Szerbia területén folytattak a második világháború folyamán hadicselekményeket, hanem a keleti fronton. Éppen ezért ez a kizárás nem érinti a vajdasági magyarokat.

Mi lenne kizáró ok?

- Ennél a kérdésnél fontosnak tartom tisztázni az alapfogalmat: a rehabilitáció az politikai, ideológiai, vallási, vagy nemzeti okokból történt jogsértés esetén járó jóvátétel. A törvény értelmében az, hogyha egy katona a háború során elesett, az semmiképpen sem sorolható be ezen fogalmak körébe. Az egymás ellen harcoló katonák fegyveres konfliktusban veszítik életüket, nem pedig azért, mert ideológiai, vallási, illetve nemzeti okokból meghurcolják őket. Úgy gondolom hát, hogy a rendelkezés ebből kifolyólag nem káros és nem is érinti igazán a vajdasági magyarságot.

A törvény ezáltal kizárja a rehabilitálási eljárásból azokat is, akik nem harcban estek el, mégis ez áll a hivatalos dokumentumon...

- A törvény azt mondja ki, hogy nem rehabilitálható az, aki háborús bűncselekményt követett el, illetve katonaként Szerbia területén harcban esett el. A törvény nem azt mondja, hogy a leszármazottak nem indíthatnak rehabilitációs eljárást. Az, hogy a dokumentumokban milyen halálok szerepel, az teljesen irreleváns. A rehabilitációs eljárás lényege éppen az, hogy az igazság kiderüljön. A bizonyítási folyamat során derül majd ki, hogy valótlan állításról van-e szó a dokumentumban. Azok, akik ellen nincs semmiféle ítélet, vagy közigazgatási határozat, amellyel a felelősségüket megállapították volna a második világháborúban történekeért, azok minden korlátozás nélkül részt vehetnek a vagyon-visszaszármaztatási folyamatban. Ez a honvédekre és a civil lakosságra egyaránt vonatkozik. Aki ellen viszont van döntés, az kivétel nélkül részt vehet a rehabilitációs eljárásban. Az államnak újra kell mérlegelnie, hogy megalapozottak voltak-e a háború után hozott döntések.

Kire esik a bizonyítás terhe?

- A törvénynek van egy kitétele, amely világosan kimondja, hogy a bíróság kötelezettsége, hogy a meglévő állami nyilvántartásokból a bizonyítékokat összegyűjtse, beszerezze. Világos hát, hogy a bizonyítás terhe az államra esik.

Amennyiben az állam feladata a bizonyítás, vajon nem gondolhatunk részrehajlásra?

- A bíróság csak abban az esetben tagadta meg a rehabilitációt, amennyiben teljesen bebizonyosodott a háborús bűnösség. Eddig mintegy 1500 eljárásban született döntés, és mindössze két, vagy három esetben tudunk negatív döntésről. A büntetőeljárás fontos elve, hogy amennyiben kétség van valakinek a bűnösségével kapcsolatban, akkor ezt a kétséget a vádlott javára kell értelmezni. Éppen ennek a következménye ez a kevés számú negatív döntés.

Számos bírálattal éri az említett két törvényt.

- Nyilvánvalóan politikai haszonszerzésből, vagy károkozási céllal kisebbítik egyesek annak a sikerét, hogy a vagyon-visszaszármaztatási folyamatból kikerül a kollektív bűnösség elve. A vádaskodókat – szándékukból kifolyólag - jogi, de egyéb érvekkel sem lehet meggyőzni. Nyilvánvalóan csak néhány év múlva térhetünk vissza erre a témára, akkor, amikor a gyakorlatban is látjuk a törvény alkalmazását. A rehabilitációs törvény kimondja azt, hogy a törvény erejénél fogva rehabilitálnak tekinthető az a civil lakosság, amelyet a kollektív bűnösség elve alapján minősítettek háborús bűnösnek. Ilyen törvényt egyetlen Magyarországgal szomszédos államban sem sikerült elfogadtatni az elmúlt egy-két évtizedben.

Jergic Julianna